

„Iskolám egy életre szóló kitörölhetetlen emlékek tárháza...”

Riport Strébl Nimródné Erzsébet nével

1. - **Miért választotta a tanítói pályát és mióta dolgozik iskolánkban?**

-Sokan tudják, hogy én ide születtem. A szüleim itt dolgoztak az iskolában, a könyvtár alatti szolgálati lakásban éltem 17 éves koromig. Talán innét vált természetessé már kisgyerekkoromban, hogy én pedagógus szeretnék lenni. Később nyilvánlává lett számomra, hogy tanító leszek, aki a kisebb korosztállyal foglalkozik. 1974-ben, a főiskola elvégzése után ismét visszatértem a Noszlopyba, mint tanító. Az életemből 55 évet töltöttem e falak között, ami egy életre szóló kitörölhetetlen emlékek tárháza.

2. - **Miben különbözik a tanítói munka az iskolavezetési munkától?**

-Sokat tépelődtem, amikor Kiss Lajos igazgató úr felkért, hogy vállaljam el az igazgatóhelyettesi munkakört. Tudtam, hogy kevesebbet leszek a tanítványaim között, nagyon fog hiányozni a gyerekek között eltöltött idő.

Kicsit úgy éreztem „cserbenhagyom” az iskolaotthonos páromat, Gyöngyi nénit, akivel teljes egyetértésben dolgoztam több, mint egy évtizedig. Gondolatban mérlegre tettem az érveket, ellenérveket, és úgy döntöttem, hogy kicsit fájó szívvel, de elvállalom a helyettesi munkát. Kihívást láttam a megbízásban, kipróbálhattam, hogy elég-e a toleranciám, empátiám, emberismeretem és emberszeretetem e feladat ellátásához is. Most azt mondom nem bántam meg. Ebben a beosztásban is sok öröm ért, több pozitív visszajelzést kaptam, hogy jól végzem a munkám. Pályám csúcspontját jelenti, hogy megbízott igazgatóként fejezem be közel 40 éves pedagógiai munkásságomat.

3. - **Felkeresik-e régi tanítványai?**

-Régi tanítványokkal gyakran találkozom. Időnként csak egy-két gondolatot váltunk, többször hosszabb időre megállunk beszélgetni. Főleg az osztálytalálkozókon nyílik lehetőség arra, hogy még többet megtudjunk egymásról.

4. - **Legyen szíves mesélje el egy különösen kedves élményét tanítói munkájával kapcsolatosan!**

-Nagyon sok az élmény, nehéz lenne egyet kiemelni közülük. Mindig megható és kedves nekem, amikor a kis iskolát kezdő felkiált jelentkezés közben, hogy „anyu”. Ilyenkor éreztem, hogy fontos része lettem életének, mint egy szülő.

5. - **Mit kapott Erzsébet néni ettől a pályától?**

--Ettől a pályától megerősítést kaptam arról, hogy a gyermekszerepet, a mások jogainak, értékeinek tiszteletben tartása nagyon fontos. Megtanultam, ahogy viszonyulok az emberekhez, ők is úgy viszonyulnak hozzám.

6. – Milyen iskolát kíván a jövőbeli iskolásoknak, többek között Erzsi néni unokájának is?

-Jó lenne olyan iskola, ami nem egy szükséges rossz, hanem élmény, amelyben mindig ott van a vidámság, a jó hangulat. Csupa olyan tanító és tanár, aki türelemmel, sok empátiával tanít és nevel. Olyan osztálytársakat kívánnék mindenkinek, akik felnőttként is szívesen és gyakran találkoznak egymással.

Erzsi néni, köszönjük a beszélgetést és szép nyugdíjas éveket kívánunk!

(Egykori tanítványai: Pántics Luca, Horváth Fanni, Bánfarkas Laura és Horváth Mirella

7. c)